

אנשים, ומגריש הכדורגל הם נקודת-מוצא של הפיכות ומרידות...
אך לא כל אנשי הספורט סברו כך.
בעקבות שערוריה צבורית מדהימה כזאת, יש לאסור על שתי הקבוצות להשתתף במישחקים במשך שנה!"

ח.נ.מ.

כשפתח הפקיד ברבנות הראשית את הר מעטפה, שלף כרוז סטנטי, קרא בו רגעים מספר, השליכו ארצה בהבעת גועל וקרא:
"פוי, פוי, סומאה, שקוף משומם!"
בראש הכרוז היה כתוב חזר בענין הבעיה המינית ובסוף היה חתום ח.נ.מ.
(חברת נער מתלבט). בין הכותרת והח תימה היתה פנייה אל הרבנות הראשית, שר הדתות, החיות הדתית בכנסת לייסד ביומנים "בתי סובלנות" — מכיון שהפרי צות "משמשת אפקק להתפרקות עו דף המרץ הטבעי אצל האוכלוסייה.
הנוער המתלבט פונה דוקה למוסדות הדתיים. לדעתו מעונין הגוף הדתי בשלמות חיי המשפחה, ואילו "יחסו האדיש לבעי יה זו מצד הגוש החפשי, שלו רוב השלי טון במדינה"; מובן שלגביו אין "לעקרר" גות הצניעות וטהרת המשפחה חשיבות רבה."

גם בספרי המסורה נעקדת יצחק שער 20, דף מ"ז, כתוב על קהילות שהיו "מספיי לא להן (לפרוצות) פרס מהקהל, כי אמרו כיחון שמצילות את הרחוקים או הסכלים מחטא אסור אשת איש או מסכנת הגריות".
השאלה החשובה מכל בעיניהם של ה מתלבטים היא: "על סמך מה יש למנוע מגשים דוקה בארץ זו שבה עודף גדול של גברים, להתעסק במה שהן מרצונן החפשי העדיפו להתעסק? ועל סמך מה יש למנוע מגשים לא יהודיות שבאו ארי צה לשם התעסקות בענין זה?"

ההצעה להקים בתי-בית ביישוב ישראל אינה חדשה, כמובן. אנשים לא מעטים בצמרת השלטון תומכים בה בחשאי, אך חוששים לאמר זאת בגלוי. ידוע ששר המשטרה, שבשנות כהונתו כשופט, רכש לעצמו הב' בה בעקיה זו, הציע להתיר את הקמתם של בתי-בית, העומדים תחת פיקוח השלטון. הגלמוקים: הדבר יפחית את העברות המיי גיות, יאפשר בדיקה רפואית מתמדת של הנשים.
דוקמה אופיינית לקורה במצב הקיים של פריצות בלתי-חוקית: חבורה של 20 נעי רים, בגיל 15-14, התפרצו לא מכבר לבית-בית בלתי חוקי בתל-אביב, אימו על הנשים במשטרה, עלילתן במשטרה, הכריז חו אותן לכוא אתן במגע מיני.

אך לדעת הבחורים המאורגנים החידוש הגדול של ח.נ.מ. הוא, שזהו נסיון הבא "מלמטה". החוג נוצר לפני שנתיים עיי שני צעירים, בני 30, ומאו הצטרפו אליו קומץ של צעירים. רוב האנשים מפחדים להצטרף אליו, למרות שהם יודעים שהי צדק אתנו, הם סוענים.

מה יעשו הכודרים? המתלבטים מסבירים כי כל מעשי הפשעים המיניים יש להם תרופה אחת ויחידה — הקימו בתי פריצות ממשלתיים! הם קוראים, כל זמן שאלה אינם קיימים, אין פלא, לדעתם, אם קורות, וזועות של התפרצויות יצי רים, כגון מעשה הרצח והאונס בגן-מאיי".
וגם אותם ארבעה שוטרים שנאשמו במי עשה אונס באבו גוש אינם "טיפוסים פלי ליים" או "מושחתים" יותר מאשר כל אזי רח רגיל במדינה.

ברור לכל טפש, לדעתם, כי "המחסור בשטח זה הוא שהחה לגבם את הגורם המפתה מספר א". אבל מה מציעים האי נשים ההגונים האיגואיסטים — כמובן להגי ביר את המשטרה, להגדיל את העונשים — אבל זאת הם חושבים מפני שלהם "מוכנות ומזומנות להם נשותיהם בחורי חדרים — כך שלא איכפת להם מה יעשו אלפי בחורים בודדים בארץ!"
הסובלים הגדולים, לפי דברי הכרוז, אי גמ דוקה בחורים לא מוצלחים. אפילו צייד נשים מובהק לא יכול לשאת אשה — "ענין הגשואין כרוך בקשיים רציניים ביותר בארצנו — חברתיים וכלכליים ומי תוך כך — לא מעטים הם אלה שלמרות רצונם ושאיתם אינם מצליחים בכך."

מבצע חברתי. אך גם הנשואין, לדעת המתלבטים, אינם באים במקום המוס' ח.נ.מ. — בלשון צבאית: ראשי תיבות של חומר-נפץ-מרטק, אחד מסוגי חומר הנפץ.

לא של אחד, שנכשל בפעם הראשונה. אך הצי עיר שתק ולא דיבר עד אשר לבסוף השי מיץ את קולו: "אני אומר, כי כל זה לא נכון, לא ביקשתי לגנוב, לא ניסיתי לחי דור לדירה".
"האם אתה מכחיש שטפסת ב-11 בלי לה בצנור, שהגעת לקומה ג'?" שאלוהו. "זאת אינני מכחיש", השיב והמשיך — לשבת בכלא.

"לעולם לא נדע את דרכי העבריות" אמר באנחה הסמל, סגנו של החוקר, "יש כל מיני גורמים תת-הכרתיים אצל כל אחד המתחיל בחיי פושעי, המשיך להרהר בקול רם. "הנה, למשל, הצעיר הזה, בנו של בעל הפית, מה בעצם הניע אותו למעשה זה? אפשר לכתוב ספר שלם על כל אחד מבין הפרושעים הללו. ברנש כזה יספר לך מעי

שוטרים פרשים, כבר מוגרבי קשקוש בונב

שים שונים על אידאליים ותינוך הנוער, והנה הוא יוצא בלילה לגנוב, ולא סתם לגנוב, אלא לפי שיטה המצריכה חתק ומק צועיות".

אך למחרת שינה הצעיר את דעתו. "אני רואה שכאן אין חכמות", אמר, "אס' פר לכס, איפוא, לשם מה טפסתי על הצנור. אשתו של בעל הדירה ישה איתה שעה באמבטיה רוציתי להציץ בה. כבר מזמן שמתי עליה עין. אז מה בכך? האם זה פשע?"

ואמנם נחבר את "כ בחקירה, כי אותה שעה, כאשר המטפס הרומנטי התקרב לאש גב חדר האמבטיה, ישבה בתוך האמבט האשה מקומה ג'.

משורה

הסוסה התרגשה

בפינת רחובות יונה הנביא ואלנבי עמדה השבוע עגלת נפט. לעגלה היתה רתומה סוסה לבנה וזקנה, שמתגה חלוד, רצועותיה קרועות. עצמותיה של הסוסה בלטו — שחיק עצמות המזכיר את רוטינג נטה, סוסו של דון קישוט. בעצלתים קש קשה הסוסה הוקנה בזנבה, לגרש וזבובים מטרידים, כשהיא, הסוסה, אינה מטריחה את עצמה להרים ראש בכלל. אולי בגלל חול"

יתרה, אולי חלמה על שק של שכולת שועל, ואולי על איזה סוס צעיר וצוהל. מוכר הנפט, שהיה עסוק אותה שעה במלוי פת של 4 גלון, הרגיש פתאום בתי נועה בלתי רגילה. העגלה החלה להודיע ועליו היה לרוץ לפנים להרגיע את סוסו. הוא לא הבין מה קרה: זה זמן רב לא ראה סוסה זקנה זו, שמקומה במושב זקנים, מתרגשת כל כך. אבל לסוסה היתה סבה — באותו רגע עבר ביעף סוס צעיר לאורך רחוב אלנבי.

"סוף סוף תל אביב הופכת מסרופולין אמיתית", אמר יקה שישב בקפה בלום. תושבים אחרים, עוברים ושבים, חייכו בהנאה. הגנים החזיקו את רגלם על הבלי מים ושמו שתי ידיים על ההגה. הסוס הלבן ורוכבו הזכירו לרבים ברחוב את אירופה, ארה"ב וכל ארץ אחרת אשר ממנה באו.

מסגרת ישראל הכניסה לשרות צירונים במסגרת הסדר התנועה ברחובות, שוטרים רוכבים. כרגע, בתקופת הסינון, נמצאים בשרות שמונה סוסים השוכנים ליד הקריה-הסוסים יוצאים העירה בשתי משמרות — 4 סוסים במשמרת. השוטרים הרוכבים עברו קורס מיוחד, מקבלים תוספת למשכורתם הזעומה. נראה כי הסוסים עדיין לא התרגלו לתפקידם החדש. רחוב הבטון והאספלט הקשה עדיין מפחידם, כל שכן תנועת כלי הרכב, הצופרים והקרייזלרים השחורים העוברים עליהם כשדים מבחילים.

אמר מרדכי ריכטר, שוטר מספר 4297, 15 שנה בארץ, ביושבו דרוך על סוסו: "העיקר שקהל הנהגים החל להיות יותר זהיר למראה התייה החוסמת בפניהם את התאורה המהירות, כל שכן כשעליה יושב שוטר. המושב הגביה גותן לי שדה ראייה גדול ואני שולט על כל השטח ממגורבי לגאולה מצד אחד, ועד לשפת הים מצד שני".

לא ברור אם אמנם יעיל שרות הסוסים, אולם העיקר הוא ההגבה הנפשית: מראה הבחורים על סוסיהם מגביר את הכבוד התת-הכרתי של האזרח כלפי המשטרה, יקל על עבודת השוטרים גם בשטחים אחרים.

הארץ

זהב בעור זאב

גם "הדיוט" שאינו מבין ב"ענינים" — מעין אימה חשאית תוקפתו בשמעו "הזאב עלה". (מערב)

רותי גיל, תל-אביב. ואיפה הדלת? (מודעה) דירת לוקסוס בת 2 חדרים והול עם חלון ברמת גן. (הארץ) יעקב שקל, חיפה

לפחות!

טוב שתדענה גם אחרות מה צפוי להן לפי חות ב-700 אחוז ממקרי היחסים לפני הנשואים. (לאשה)

מיזמוזיקה.

קבוצה מהתזמורת חזרת היום, (הארץ) משה הלוי, בני ברק.

הודעה לקוראים: השולח תומר למדור הארץ, מתבקש לצרף את הקטע הגזור מהעתון בצרף שם העתון, התאריך, שם השולח.

זהה את עצמך

תמונה זו צולמה באיילת ב-19.3.51 יום השנה השני לתפיסת המקום. קורא, שיוחה את עצמו ויפנה ראשון למערכת העולם הזה, לילנבלום 12, יוכה בפרס שז 2 ל"י. בשבוע שעבר ויהתה את עצמה אסתר קסטנו, באר שבע.